

ACC. NR. M. 7244 : 1-7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland

Upptecknat av: Edith Österlund

Härad: Västbo

Adress: Box 5, Hillerstorp

Socken: Kulltorp

Berättat av: Emanuel Österlund

Uppteckningsår: 1941.

Född år 1854 i Kulltorp

Kl och arenläkt och den siste

kl och arenl 1-7

Vassinering

s. 2

Skoppemöte

s. 2

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7244:1.

Landskap: Småland
Härad: Västbo
Socken: Kullbys
Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Edith Östlund
Adress: Bot 5, Kullbys
Berättat av: Emanuel Östlund
Född år 1854 i Kullbys.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den siste klockaren av
den gamla stammen var
Johannes Jakobsson f. 1820
den 10 augusti. Han tillträd-
de klockarebefattningen år
1860 och innehade denna
till sin död år 1898. Han
med utbröts den sista länk-
en i en klockarekedja som
söker sin like i väst land.
En tämligen viss tradition
inom klockaresläkten för-
säljer att som efter jorden
alltsedan 15:de århundradet

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7244:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Öfverläst Vaccina Säsom
Blockare i Kullbys. Vissat
är att man ända in i
16:de århundradet kan få
bedjan.

Jakobsson blev vaccinerad
i 1838 eller vid 18 års
ålder. Som sedan säges
kan frivärvat sig stor
skicklighet. För varje barn
kan vaccinande utöfva
kan 25 öre och då skulle
kan tre koppor på varje
arm eller sex koppor på
varje barn. Då lyktes
ut koppemått där och var
i socknen och kvinnorna
kan barnen tilländ utöfva

ACC. N.R. M. 7244:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

smilen. När det gått en vecka
så skulle kopporna tygas
då kinkade kvinnorna i
väg med sina barn till
mötet igen men på ett
annat håll åt en annan
bj. Det hände att barn som
inte var mer än minad
vaccinerades, men då kunde
inte morderna till barnet
läsa iväg det, ty då hade
den inte gått i kyrkan som
man sade och kvinnorna gick
aldrig ut försän de blivit
kyrkolagade. Då ledes en
annan kvinna att läsa
barnet till kyrkostiftelsen (= gam-
valsvaländan för kyrkostiftelsen).

ACC. N:R. M. 7244:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Djutes gifte Casmen frista
de var födda, inga barn
bars till vaccination förrän
de var döda.

Ännu under sin tid som
vaccinatori hann gamle
klockaren vaccinera, 872,

Carn, fyra gånger med be-
löning. Belöning i bestick
erhöll han 1868. I penning-
ar 1874, 1885, 1889. Medalj
erhöll han år 1878.

Lönen var liten hela tiden
för klockaren, den bestod
näst i tien, (spannmal,
brun och råg) för öfrigt skulle
klockarlönen gå ut med
8 öre pr fyrk å jordbruk

2

eller annan fast egendom.
Klockaren gick många år innan
det blev oregel i kyrkan, då
han brukade ha sina pojkar
med sig, vilka hade goda
röstlekurser och då han
tyckte sången blev fri säng
i kyrkan brukade han säga:
"Gälpen de pojkar"! Åhå
Då klockaresönerna klände
i, blev det fast i sången.
Klockaren kände folket
i socknen bättre än präst-
en och visste vad de gick
fri. En pastor i pastoratet
som levde till de s. k. uylisa-
re (dessa var på 1880-talet) sporde
klockaren en gång om församlings-

konns kristendom och säger
sitt sist så här i viss
form: - Men Person i Loma-
kulle då, det är väl en
riktigt varm kristen?

- Pastorn skulle bara
handla stutar med en
(=konm) en gång!

Klockaren kände folket,
ej blott på söndagen utan
och i vardagslivet. Prästen
kände dem mest från
söndagen då han såg dem
från predikstolen. Klockaren
var en redlig man som var
barn av sin tid, men rätt-
färdig och ärlig och inget svek-
ligt för hans sinne.

ACC. N.R. M. 7244:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blott en som gick samma
väg som Gaderud. Det var
den andre i ordningen B.
Adrian Jakobsson, född år
1850, vilken blev ordinarie
lärore och folkskollärare
från den 26/10 1877 - 18/8 1880,
frangportens till Hjärtum
Sjöboms stift, där han fick
plats som folkskollärare och
lärore vilken befattning han
innehade till sin död i öve
50 år. Där gjorde han sig myg-
ket outyckt under den långa
tid han tjänstgjorde, och
många vackra minnesmärken
skrevs vid hans bår.